

BÀI HỌC 8

QUYỀN LỰC CỦA SỰ DÂNG HIẾN

CÂU GỐC: “Anh em há chẳng biết rằng ai hầu việc thánh thì ăn của dâng trong đền thờ, còn ai hầu việc nơi bàn thờ thì có phần nơi bàn thờ sao? Cũng vậy, Chúa có truyền rằng ai rao giảng Tin lành thì được nuôi mình bởi Tin lành” (1 Cô-rinh-tô 9:13, 14).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Mác 16:15; 1 Phi-e-rơ 3: 8, 9; 1 Cô-rinh-tô 9:14; Rô-ma 3:19-24.

Như chúng ta đã học trong tuần vừa qua, Kinh Thánh dạy rằng chúng ta phải trả tiền phần mười. Trả tiền phần mười cũng giống như thi đậu. Khi trả tiền phần mười là chúng ta bày tỏ đức tin của mình; vì vậy, chúng ta thi đậu khi trả tiền phần mười. “Chính anh em hãy tự xét để xem mình có đức tin chẳng. Hãy tự thử mình: Anh em há không nhận biết rằng có Đức Chúa Giê-su Christ ở trong anh em sao? Miễn là anh em không đáng bị bỏ” (2 Cô-rinh-tô 13:5).

Lần đầu tiên chúng ta đọc về phần mười trong Kinh Thánh là trong câu chuyện của Áp-ra-ham trong Sáng thế Ký 14:18-20. Trong câu chuyện này, Áp-ra-ham dâng phần mười cho Mên-chi-xê-đéc. Kinh Thánh cũng nói rằng người Lê-vi đã nhận phần mười cho công việc họ làm trong đền thờ (2 Sử ký 31:4-10). Ngày nay, tiền phần mười được dùng để hỗ trợ những người rao giảng Phúc âm.

Phần mười là chương trình của Đức Chúa Trời; vì vậy, chúng ta cần phải hiểu tầm quan trọng của việc trả tiền phần mười và cách dùng tiền trong hội thánh để làm công việc của Đức Chúa Trời. Ngài đã lập chương trình này để giúp chúng ta phát triển mạnh mẽ hơn trong đời sống thuộc linh. Thật ra, trả tiền phần mười cho thấy lòng chúng ta ở gần Đức Chúa Trời. Trả tiền phần mười là cách của Đức Chúa Trời để chúng ta hỗ trợ tài chánh cho việc rao giảng Phúc âm. Đây là chương trình của Đức Chúa Trời và được gọi là bước đầu tiên mà một người quản gia trung thành phải làm.

Tuần này chúng ta tiếp tục nghiên cứu chương trình của Đức Chúa Trời về phần mười.

TIỀN CỦA CHÚNG TA GIÚP CÔNG VIỆC CHÚA TIẾN TỚI

Đức Chúa Giê-su truyền chúng ta “giảng Tin Lành cho mọi người” (Mác 16:15). Ngài cũng phán, “Hãy đi dạy dỗ muôn dân... và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các người” (Ma-thi-ơ 28:19, 20). Đúng, Ngài muốn chúng ta là một phần của công việc quan trọng nhất trên trái đất, đó là đem người ta đến với Đức Chúa Giê-su. Cung cấp tiền bạc cho công việc này từ nguồn tài chánh Chúa đã giao phó cho chúng ta là trách nhiệm của người quản gia. Sự tham gia này làm sâu đậm hơn sự cam kết cá nhân trong việc làm chứng về Đấng Christ. Mỗi quản gia phải trả tiền phần mười cho công việc thiêng liêng này. Chúng ta phải cầu nguyện để có sự thống nhất trung thành trong việc tài trợ cho sứ mạng, vì một sứ mạng thành công làm cho sự hiệp một của đức tin mạnh mẽ hơn.

Mỗi người theo Đức Chúa Giê-su là quản gia của tất cả những gì Ngài ban cho họ. Sự ban cho của Đức Chúa Trời bao gồm tiền bạc. Vì vậy, chúng ta phải dâng lại cho Chúa một phần mười. Phần mười được dùng để hoàn thành công việc thánh của Ngài trên đất. Chúng ta phải cầu nguyện để trung thành với Ngài bằng tiền của mình, và tất cả chúng ta sẽ hỗ trợ công việc thánh của Ngài. Rồi đức tin của chúng ta sẽ lớn mạnh.

Đọc Ma-la-chi 3:10. Theo câu này, chương trình của Đức Chúa Trời để hỗ trợ và hoàn thành công việc của Ngài trên đất là gì? “Hết thảy phần mười” nghĩa là gì? (Ma-la-chi 3:10). Và câu “hầu cho có lương thực trong nhà ta” nghĩa là gì? (Malachi 3:10).

Người ta đã trả tiền phần mười từ thời Áp-ra-ham và Gia-cốp (Sáng thế Ký 14:20; Sáng thế Ký 28:22). Đức Chúa Trời đã thiết lập chương trình này để hỗ trợ hội thánh của Ngài. Ngày nay, nhiều Cơ Đốc nhân đã dâng rất ít để giúp công việc Chúa. Điều đó thật đáng buồn. Nhưng điều gì sẽ xảy ra nếu mỗi Cơ Đốc nhân dâng phần mười một cách trung thành? Kết quả sẽ gần như không thể tưởng tượng được, rất kinh ngạc, gần như không hiểu nổi!

Trong mỗi thời đại, Đức Chúa Trời luôn luôn có những người sẵn lòng cung cấp tiền bạc để hỗ trợ công việc của Ngài. Tất cả chúng ta có trách nhiệm để hiểu và cùng làm việc để hỗ trợ tài chánh công việc vĩ đại này. Nhưng chúng ta không được chệnh mảng, mà phải hỗ trợ công việc của Ngài một cách đúng đắn. Thật vậy, sự thách thức của chúng ta ngày nay thì lớn hơn là khi dân Y-sơ-ra-ên và người Lê-vi nói với Nê-hê-mi, “Chúng tôi sẽ chẳng lia bỏ đến của Đức Chúa Trời chúng tôi đâu” (Nê-hê-mi 10:39). Chúng ta phải cùng làm việc để hỗ trợ công việc của Đức Chúa Trời.

Chương trình của Đức Chúa Trời để cứu nhân loại trên đất này là rất lớn (xem Khải huyền 14:6, 7). Mỗi chúng ta hiểu thế nào về trách nhiệm của mình để hỗ trợ tài chánh cho công việc này?

NHỮNG ƠN PHƯỚC CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Hôm qua, chúng ta đã thấy trong Ma-la-chi 3:10 rằng Đức Chúa Trời hứa sẽ “đổ phước xuống” cho những người trung tín trả tiền phần mười. Tuy nhiên, ơn phước của Đức Chúa Trời không phải chỉ có một loại. Thí dụ, việc tích lũy tài sản vật chất như là một phước lành, mà không kể mọi thứ khác, là một cái nhìn rất hạn hẹp về ơn phước thật sự của Đức Chúa Trời.

Những ơn phước mà Ma-la-chi nói đến không phải chỉ là những thứ chúng ta có thể sờ và thấy. Chúng bao gồm cả những ơn phước thiêng liêng. Những thứ này là gì? Đó là những ơn phước về hạnh phúc, sự bình an và tin rằng Đức Chúa Trời luôn luôn làm điều tốt nhất cho chúng ta. Bạn có biết rằng khi Đức Chúa Trời đổ phước xuống, chúng ta phải chia sẻ những ơn phước đó với những người có nhu cầu? Vậy, Đức Chúa Trời ban cho chúng ta để chúng ta cũng có thể ban cho những người khác.

Đọc 1 Phi-e-rơ 3:8, 9. Trong những câu này, Phi-e-rơ nói rằng có một sự liên hệ giữa nhận được những ơn phước từ Đức Chúa Trời và chia sẻ chúng với những người khác. Sự liên hệ đó là gì?

Tiền phần mười là một món quà thành hai: (1) Đức Chúa Trời ban phước cho chúng ta. (2) Chúng ta ban ơn phước đó cho người khác. Quà tặng của Đức Chúa Trời làm tràn đầy lòng chúng ta với ước muốn chia sẻ với mọi người những điều Chúa ban cho chúng ta. Kết quả là, món quà của Chúa ảnh hưởng đời sống của người đó mà chúng ta có thể nhìn thấy. “Hãy cho, người sẽ cho mình... Vì các người lưỡng mục nào, thì họ cũng lưỡng lại cho các người mục ấy” (Lu-ca 6:38).

Đọc Công vụ 20:35. Sự thật của câu này cũng được dùng thế nào để giúp chúng ta hiểu rõ hơn về phần mười nghĩa là gì?

Ơn phước tốt nhất mà chúng ta nhận được từ việc trả tiền phần mười là dạy cho chúng ta tin cậy vào Đức Chúa Trời (Giê-rê-mi 17:7). “Đức Chúa Trời đã thiết lập chương trình trả tiền phần mười trên một luật vĩnh cửu. Chương trình phần mười là một ơn phước cho người Do Thái, nếu không Chúa đã không ban cho họ. Và chương trình này sẽ là một ơn phước cho những người làm theo cho đến ngày cuối cùng. Cha của chúng ta trên trời đã không thiết lập chương trình này để làm cho Ngài giàu có. Thay vào đó, đây là món quà tuyệt vời của Chúa ban cho con người. Đức Chúa Trời thấy rằng chương trình này đúng là những gì người ta cần.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 3, tr. 404, 405.

Hãy suy nghĩ về cách Đức Chúa Trời đã bày tỏ cho bạn thấy ơn phước của Ngài bằng những gì người khác đã làm cho bạn. Làm thế nào bạn cũng có thể làm tương tự cho những người khác?

MỤC ĐÍCH CỦA MỘT PHẦN MƯỜI

Sứ đồ Phao-lô viết, “Vì Kinh Thánh rằng: Người chớ khớp miệng con bò đương đập lúa; và người làm công thì đáng được tiền công mình” (1 Ti-mô-thê 5:18). Ở đây, Phao-lô nhắc lại những gì Môi-se đã nói trong Phục truyền 25:4 về con bò, và những gì Đức Chúa Giê-su đã nói trong Lu-ca 10:7 về người làm công. Câu nói về con bò nghĩa là đó là điều tốt và đúng cho bò ăn lúa trong khi làm việc. Cũng vậy, Phao-lô nói rằng những người rao giảng Tin Lành phải được trả công.

Bạn đã bao giờ nhận thấy rằng Đức Chúa Trời có những điều riêng biệt mà Ngài tạo ra và sau đó sắp xếp chúng lại theo nhóm để làm công việc đặc biệt không? Ngài đã tạo các ngôi sao để cho ánh sáng. Ngài làm tràn đầy rừng rậm với tất cả mọi thứ cần thiết để hỗ trợ sự sống: cây lớn, cây nhỏ, đất đai, đá sỏi, ánh sáng mặt trời, và nước. Ngài tạo nên bao tử của bạn để tiêu hóa thực phẩm bạn ăn. Cũng vậy, Ngài cũng đã thiết lập chương trình một phần mười để hỗ trợ công việc của người Lê-vi (Dân số Ký 18:26) trong đền thờ của Chúa. Những người Lê-vi ngày nay là các mục sư. Họ dâng cả cuộc đời họ cho công việc rao giảng Phúc âm; vì vậy, Đức Chúa Trời đã thiết lập chương trình một phần mười để hỗ trợ các mục sư trong công việc của họ.

Sứ đồ Phao-lô muốn nói gì trong 1 Cô-rinh-tô 9:14? Câu này và 2 Cô-rinh-tô 11:7-10 cho thấy chúng ta phải hỗ trợ những người rao giảng Phúc âm thế nào?

Sứ đồ Phao-lô nhận tiền từ một hội thánh nghèo ở Ma-xê-đoan trong khi ông làm việc trong một hội thánh giàu ở Cô-rinh-tô. Phao-lô nói với tín đồ Cô-rinh-tô rằng những người rao giảng Phúc âm nên được trả công cho việc làm của họ.

Tiền phần mười chỉ nên dùng cho một mục đích đặc biệt, và chúng ta luôn phải tuân theo chương trình này. “Đức Chúa Trời có một cách dùng đặc biệt cho phần mười của chúng ta. Phần mười không được dùng cho người nghèo, mà được dùng để hỗ trợ những người truyền bá Lời của Đức Chúa Trời trên toàn trái đất. Phần mười không được dùng cho mục đích nào khác.” – Phòng trích Ellen G. White, *Counsels on Stewardship* tr. 103.

Đọc Lê-vi Ký 27:30. Luật lệ trong câu này quan trọng thế nào đối với chúng ta ngày nay?

KHO TÀNG

Bạn có biết Đức Chúa Trời có kho chứa gió (Giê-rê-mi 10:13)? Và một chỗ chứa cho nước (Thi thiên 33:7)? Một kho cho tuyết và mưa đá (Gióp 38:22)? Đức Chúa Trời có toàn quyền điều khiển tất cả. Nhưng nhà kho quý giá nhất của Đức Chúa Trời là nhà kho cho phần mười “Còn về con cháu Lê-vi, nầy ta đã ban cho làm cơ nghiệp, mọi thuế một phần mười của Y-sơ-ra-ên làm lương về công việc mình làm trong hội mạc” (Dân số Ký 18:21). Câu này là lần đầu tiên Kinh Thánh nói về nơi giữ tiền phần mười. Từ câu này, chúng ta có ý tưởng đặt tên là “Nguyên tắc Nhà Kho”. Nguyên tắc Nhà Kho giải nghĩa việc dùng phần mười. Kinh Thánh nói rằng Đức Chúa Trời đã truyền cho dân Do thái rằng họ sẽ đem phần mười đến nơi Ngài đã chọn (Phục truyền 12:5, 6). Trong thời Sa-lô-môn, một phần mười được gửi đến đền thờ tại Giê-ru-sa-lem. Do đó, người Do thái biết chính xác nhà kho ở đâu khi sứ giả đặc biệt của Chúa là Ma-la-chi nói với họ, “Hãy mang hết thảy phần mười vào kho” (Ma-la-chi 3:10). “Kho” có nghĩa là nơi thờ phượng Đức Chúa Trời.

Đọc 1 Sử ký 26:20; 2 Sử ký 31:11-13; Nê-hê-mi 10:38. Kinh Thánh có các tên nào khác cho nhà kho?

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm có các hội viên trên toàn thế giới. Họ chấp nhận và thực hành Nguyên tắc Nhà Kho. Các tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm được khuyến khích trả tiền phần mười của họ cho hội thánh địa phương nơi họ là hội viên. Từ đó, tiền phần mười được đưa cho Thủ quỹ của hội thánh. Sau đó các mục sư được trả lương từ nhà kho này.

“Công việc của Đức Chúa Trời sẽ lan rộng. Nhiều người làm việc cho Ngài sẽ cần tiền để giúp rao truyền Phúc âm. Càng ngày càng có nhiều người làm việc ở khắp mọi nơi sẽ cần tiền để giúp họ làm công việc của Đức Chúa Trời. Vì vậy, điều quan trọng đối với các Cơ Đốc nhân là phải tuân theo lệnh truyền ở Ma-la-chi 3:10. Những người nói rằng họ là Cơ Đốc nhân phải trả cho Chúa phần mười của họ và những của dâng. Lúc đó kho tàng của Đức Chúa Trời sẽ đầy tràn.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 338.

Điều gì sẽ xảy ra nếu người ta gửi phần mười của họ bất cứ nơi nào họ muốn? Điều gì sẽ xảy ra cho công việc của Đức Chúa Trời? Tại sao điều quan trọng là phải gửi tiền phần mười của chúng ta đến kho của hội thánh?

TIỀN PHẦN MƯỜI VÀ SỰ ĐƯỢC CỨU BỞI ĐỨC TIN

Đọc Rô-ma 3:19-24. Những câu này dạy lẽ thật quan trọng nào? Tại sao sự dạy dỗ này quan trọng đối với tất cả niềm tin của chúng ta?

Ý tưởng quan trọng nhất của những câu này là không ai xứng đáng để được cứu (Rô-ma 3:23). Nhưng nếu chúng ta xứng đáng thì sao? Thì điều đó có nghĩa là chúng ta có thể được cứu bởi những công việc tốt của chúng ta. Nhưng ý tưởng đó là sai.

Hãy đọc Rô-ma 4:1-5. Những câu này dạy chúng ta gì về việc được cứu bởi ân điển của Đức Chúa Trời chứ không bởi hành vi tốt của chúng ta?

Kinh Thánh dạy rằng được cứu là nhờ ân điển của Đức Chúa Trời (Ê-phê-sô 2:8, 9). Chúng ta không thể làm gì để được ân điển này. Chúng ta được cứu vì Đức Chúa Giê-su đã chết cho chúng ta trên cây thập tự. Đức Chúa Trời ban cho chúng ta ơn của Ngài vì những gì Đức Chúa Giê-su đã làm trên thập tự giá. Điều đó có nghĩa là chúng ta không được điểm vì chúng ta trả tiền phần mười. Suy cho cùng, phần mười đã thuộc về Đức Chúa Trời. Vậy, làm thế nào chúng ta có thể được điểm của Đức Chúa Trời bằng cách trao lại cho Ngài những gì đã thuộc về Ngài?

Việc trả tiền phần mười không cứu chúng ta, cũng như chúng ta không thể được cứu bởi bất kỳ công việc tốt nào khác mà chúng ta làm. Nhưng Đức Chúa Trời đã tạo nên chúng ta vì chính lý do đó: chúng ta được tạo nên để làm việc lành. Thật vậy, Kinh Thánh nói, “Vì chúng ta là việc Ngài làm ra, đã được dựng nên trong Đức Chúa Jêsus Christ để làm việc lành mà Đức Chúa Trời đã sắm sẵn trước cho chúng ta làm theo” (Ê-phê-sô 2:10).

Vì vậy, trả tiền phần mười không cứu chúng ta, nhưng cho thấy đức tin trong lòng chúng ta. Việc trả lại tiền phần mười cũng cho thấy chúng ta không tự hào và chúng ta dâng cuộc đời mình cho Chúa để phục vụ Ngài. Trả tiền phần mười cho thấy chúng ta hiểu rằng chúng ta nợ Chúa tất cả mọi thứ. Trả lại tiền phần mười cho thấy chúng ta biết rằng mình chỉ quản lý những gì chúng ta có trong cuộc đời này. Ngày Sa-bát giúp chúng ta hiểu lẽ thật này về phần mười. Cũng giống như ngày Sa-bát là lời nhắc nhở hằng tuần của Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa và Đấng Cứu Chuộc, việc trả lại tiền phần mười có hành động tương tự: nó nhắc nhở rằng chúng ta không phải là của chính mình và sự sống và ơn cứu rỗi của chúng ta là quà tặng từ Đức Chúa Trời.

Lu-ca 21:1-4 nói gì với chúng ta về đời sống đức tin?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Thật dễ dàng để quên rằng mỗi hơi thở và mỗi nhịp đập của trái tim và mỗi khoảnh khắc của cuộc đời chúng ta chỉ đến từ Chúa. Trong Công vụ 17, sứ đồ Phao-lô nói với dân thành A-thên, một thành phố ở Hy Lạp. Ông nói với họ về Đức Chúa Trời chân thật, “Đức Chúa Trời đã dựng nên thế giới và mọi vật trong đó” (Công vụ 17:24). Ngoài ra, Ngài là Đấng ban cho chúng ta sự sống. Quyền năng của Ngài giúp chúng ta “sống, động và có” (Công vụ 17:28). Dân A-thên không biết về Đức Chúa Trời chân thật, nhưng chúng ta biết vì chúng ta là Cơ Đốc nhân. Cách sống của chúng ta phải bày tỏ lễ thật này. Đức Chúa Trời đòi hỏi chúng ta làm nhiều điều cho Ngài. Vì vậy, đời sống của chúng ta cần bày tỏ chúng ta đang làm những điều Ngài muốn chúng ta làm.

“Đức Chúa Trời đặt kho báu của Ngài vào tay loài người. Nhưng Ngài phán rằng chúng ta để riêng một phần mười số tiền chúng ta nhận được. Phần mười này là dành cho công việc của Ngài. Đức Chúa Trời ra lệnh rằng tiền này được bỏ trong Kho của Ngài. Chúng ta trả lại số tiền này cho Chúa vì nó thuộc về Ngài. Số tiền này là thánh, và được dùng cho mục đích thánh là hỗ trợ những người rao giảng Phúc âm cho tất cả mọi nơi trên đất. Đức Chúa Trời truyền rằng một phần mười của tất cả những gì chúng ta kiếm được phải dùng cho mục đích này, và như thế là luôn luôn có tiền trong Kho của Ngài. Rồi lễ thật sẽ được rao truyền đến những người ở gần và xa. Những tín đồ trung thành của Chúa sẽ trả lại cho Ngài một phần mười số tiền họ kiếm được. Bằng cách này, họ nhìn nhận mọi thứ đều thuộc về Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 6, tr. 386.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Bà Ellen White nói, “Chúng ta không được giữ lại những gì thuộc về Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích *The Acts of the Apostles*, tr. 566. Câu đó nghĩa là gì? Chúng ta mất gì khi không trả tiền phần mười?
2. Suy nghĩ thêm về các thuộc viên hội thánh làm bất cứ điều gì họ muốn với tiền phần mười. Một số có thể gửi tiền đó để giúp đỡ người khác thay vì gửi đến kho của Chúa. Tại sao đó là một ý tưởng xấu? Tại sao việc gửi phần mười đến bất cứ nơi nào chúng ta muốn làm cho hội thánh trở nên yếu?